

הט (כפר סבא) 34951-09-25 - נח סמל נ' אבירהם טל מיס

ה"ט (כפר-סבא) 34951-09-25 - נח סמל נ' אבירהם טל מיסשלוס כפר-סבא

ה"ט (כפר-סבא) 34951-09-25

נח סמל

נגד

אבירהם טל מיס

בית משפט השלוס בכפר-סבא

[25.09.2025]

כבוד השופט ווסים ג'באר

החלטה

1. לפני בקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת, תשס"ב - 2001 (להלן: "החוק למניעת הטרדה"), האוסר על המשיב להטריד את המבקש ובני משפחתו בכל דרך ובכל מקום, לרבות ברשתות החברתיות, במקום מגוריו ובמקום עבודתו.

תמצית טענות המבקש:

2. לטענת המבקש, המשיב מטריד אותו ואת בני משפחתו באמצעים שונים, בשיחות טלפון, בהודעות לטלפון של אשתו ושל בני משפחתו ובסרטונים שהוא מפיץ ברשתות החברתיות (יוטיוב, פייסבוק, קבוצות בוואצאפ) בהם הוא מאשים אותו ואת אשתו, בין היתר, ברצח, אונס ופדופיליה. עוד נטען על ידי המבקש כי המשיב אף הגיע למשרדי החברה בה הוא משמש כמנכ"ל וטען בפני עובדים שפגש במקום כי המבקש מעורב בפרשה חמורה.

3. לטענת המבקש, המשיב החל להטרידו לאחר שקרובת משפחה שנפטרה (להלן - "המנוחה"), הותירה אחריה צוואה לפיה ילדיו יורשים של המנוחה.

תמצית טענות המשיב:

4. המשיב מגדיר עצמו כראש ארגון העונה לשם "צדק חברתי בתשובה" אשר פועל לטענתו למען צדק, שקיפות והגנה על חסרי ישע ואשר עוסק בתחקירים אותם הוא מפרסם במסגרת חופש הביטוי וכי כחלק מהתחקיר נעשית פניה למעורבים על מנת לקבל את תגובתם לממצאים שעלו בתחקיר.

5. לטענת המשיב, בתחקיר שנערך בעניינה של המנוחה עלו ממצאים אשר לשיטתו מעלים חשדות שונים נגד המבקש ואנשים נוספים וכי פעולות הארגון נועדו לבירור האמת וללא כוונה עוינת או מטרה אישית נגד המבקש.

6. עוד נטען כי מדובר בתביעת השתקה וכי ככל שהמבקש סבור כי יש בפרסומים אמירות פוגעניות, אזי ההליך המשפטי הנכון הוא תביעה לפי חוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965 (להלן - "חוק איסור לשון הרע").

דיון והכרעה

המסגרת הנורמטיבית

7. המסגרת הנורמטיבית של הדיון בבקשה מצויה בסעיפים 1 ו-2 לחוק למניעת הטרדה. סעיף 1 לחוק קובע את מטרת החוק:

"מטרת חוק זה היא להגן על אדם מפני פגיעה בשלוות חייו, בפרטיותו, בחירותו או בגופו, בידי אדם אחר שנקט נגדו הטרדה מאיימת או שפגע בגופו".

8. סעיף 2(א) לחוק למניעת הטרדה מגדיר מהי 'הטרדה מאיימת' וקובע:

"הטרדה מאיימת היא הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת איומים כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של האדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו".

9. בהמשך מונה סעיף 2(ב) לחוק למניעת הטרדה דוגמאות למעשים והתנהגויות אופייניות להטרדה מאיימת, כמו: בילוש, מארב או התחקות אחר תנועותיו או מעשיו של אדם או פגיעה בפרטיותו בכל דרך אחרת; נקיטת איומים בפגיעה באדם; יצירת קשר עם אדם בעל פה, בכתב או בכל אמצעי אחר; פגיעה ברכושו של אדם, בשמו הטוב או בחופש תנועתו ועוד.

10. ברי כי לא כל 'הטרדה' היא 'הטרדה מאיימת' אלא שיש להיווכח כי מתקיימות בצידה נסיבות אשר יכולות להעיד על איום פיזי או מילולי או למעשים אחרים העלולים להוות סכנה כלפי גופו של אדם, רכושו, חירותו, פרטיותו או שלוות חייו.

מסקנה זו מתבקשת הן מלשון הוראות החוק למניעת הטרדה והן מתוך דברי ההסבר להצעת החוק. בדברי ההסבר לחוק למניעת הטרדה מאיימת נרשם כי "המושג 'הטרדה מאיימת', או במקורו בשפה האנגלית "stalking", מתייחס לדפוסי התנהגות הכוללים הטרדות ואיומים מסוגים שונים, אשר פוגעים בשלוות חייו, בפרטיותו או בגופו של אדם, ועל פי ניסיון החיים המצטבר, מקימים גם חשש לפגיעה בגופו או בחייו של האדם המוטred. מרבית המעשים המצטרפים יחד לכדי הטרדה מאיימת מהווים, כל אחד בפני עצמו, עבירה פלילית. העבירות האופייניות בהקשר זה הן: פגיעה בפרטיות לפי חוק הגנת הפרטיות, השתמ"א - 1981; איומים, סחיטה באיומים והסגת גבול לפי החוק העונשין, התשל"ז - 1977; הטרדה לפי חוק הבזק, התשמ"ב - 1982. עם זאת, גם הטרדות ואיומים מרומזים, משתמעים ועקיפים, שאינם עולים כדי עבירות פליליות, עלולים ליצור, כמכלול, הטרדה מאיימת גורמת לאדם שכלפיו היא מופנית למתח, לחרדות ולתחושת איום, לעיתים עד כי אי יכולת לקיים שגרת חיים תקינה. במקרים רבים תלך ההתנהגות המטרידה ותחמיר מהטרדות פעוטות, דרך איומים ועד למעשי אלימות, אונס ורצח." (ראו הצעת חוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"א - 2001, הצעות חוק 3028, 23.7.01).

11. הטרדה מאיימת יכולה להיעשות באופנים שונים ומגוונים ולא בהכרח באינטראקציה ישירה בין המטריד למוטred, כמו דרך הרשתות החברתיות, כאשר בשנים האחרונות אנו עדים לשימוש רחב ברשתות החברתיות השונות ולהתעצמות ההשפעה וההשלכות של הפרסומים ברשתות החברתיות אשר לעיתים עוצמתם עולה על הטרדה או איום פיזי ומכאן החשיבות לשימוש אחראי ברשתות החברתיות.

12. חופש הביטוי במשטר דמוקרטי היא זכות יסוד ויש לשמור עליה מכל משמר, אולם יש לזכור כי גם זכות זו אינה זכות מוחלטת וכאשר משתמשים בחופש הביטוי ככיסוי למטרות אחרות, יש לרסן את חופש הביטוי על מנת לשמור על ערכים נוספים כמו כבוד האדם, פרטיותו ושמו הטוב.

ראו בעניין זה מאמרו של כבוד הנשיא בדימוס א. ברק במאמרו "חופש הביטוי ומגבלותיו" הפרקליט מ' (תשנ"א-1991), 5, עמ' 13 שם עמד על ערך חופש הביטוי לצד ערכים נוספים:

"חופש הביטוי הוא ערך מרכזי לאדם ולחברה. אין הוא הערך היחיד, ואין הוא הערך החשוב ביותר. מכירים אנו בערכים נוספים, מרכזיים וחשובים: חיי האדם וכבודו הם ערכים מרכזיים. הנתיר חופש לכל ביטוי, שיש בו פגיעה בחיים ובכבוד? אך מעבר לכך: לשם הגשמתן של זכויות האדם, ולשם קידומן של מטרות לאומיות, קיימת החברה המאורגנת, קיימת המדינה. הבטחת קיומה, שלימותה, בטחונה ושלומה של המדינה מחייבים גם הם הגבלה על חופש הביטוי. הנתיר חופש לכל ביטוי שיש בו פגיעה.... הגישה המקובלת בכל שיטות המשפט הינה כי חופש הביטוי אינו חופש "מוחלט". זהו חופש "יחסי" בלבד. "יש להבחין בין חופש להפקרות". כך, למשל, חירות האסיפה וחירות התהלכה אינן בלתי מוגבלות. אלה הן חירויות יחסיות ולא מוחלטות."

13. לענייננו אף יפים דבריו של כבוד סגן הנשיא טל חבקין בהחלטה בה"ט (שלום ת"א) 9757-07-22 ד"ר שרון אלרעי פרייס נ' יוספה טמיר ברק (נבו 12.7.2022) (להלן: עניין פרייס) אשר אושרה בבית המשפט העליון (רע"א 6861/22):

- " חופש הביטוי אינו חופש השיסוי. אין הוא מתיר לפגוע בפרטיות ובשם הטוב באופן חוזר ונשנה המשבש את שגרת החיים לצורך השמעת דברי ביקורת. לא זו הדרך הדמוקרטית להחליף דעות ורעיונות. לא זו הדרך הדמוקרטית לשכנע. יש לעשות בחופש הביטוי שימוש שאינו פוגעני יותר על המידה ושאינו חוצה את הרף בין ביקורת לגיטימית לבין הזכות שלא להיות מוטרת בהטרדה בעלת אופי חוזר, נשנה ומשבש שגרת חיים." (ההדגשה אינה במקור ו.ג.)
מן הכלל אל הפרט
14. בתאריך 14.9.2025 התקיים דיון בבקשה במעמד המבקש בלבד וניתן צו ארעי נגד המשיב, האוסר עליו, בין היתר, להטריד את המבקש ובני משפחתו, בכל דרך ובכל מקום ובכלל זה נאסר על המשיב לפרסם או להפיץ סרטונים או הודעות בעניינו של המבקש או מי מבני משפחתו.
15. בתאריך 17.9.2025 התקיים דיון במעד שני הצדדים, במהלכו נשמעה עדות המשיב אשר הגיש לבית המשפט מסמך בכתב המפרט תשובתו לבקשה וכן חוברת המפרטת לטענתו את ממצאי התחקיר הנטען ובהמשך נשמעה השלמת טיעון מטעם המבקש.
16. המשיב לא הכחיש כי יצר קשר עם אשתו של המבקש, כי הגיע למקום עבודתו של המבקש וכי הפיץ סרטונים שונים בהם הוזכר שמו של המבקש ויוחסו לו חשדות שונים, אולם לטענתו אין במעשיו משום הטרדה של המבקש.
17. בעדותו אישר המשיב כי המקרה בעניינו של המבקש רץ ברשתות החברתיות השונות ובקבוצות הוואצאפ וכי הוא זה שמדבר בכל הסרטונים ואף ציין כי הארגון ימשיך להפיץ בעתיד ברשתות החברתיות ובקבוצות הוואצאפ סרטונים בעניין המקרה הנטען ובעניינו של המבקש.
18. המבקש צירף לבקשתו, בין היתר, תמונות מהסרטונים שהופצו על ידי המשיב ברשת היוטיוב ובהמשך ובהתאם להחלטת בית המשפט הגיש קישור של הסרטונים. באחד הסרטונים שהפיץ המשיב ניתן לראות את המשיב מדבר על המקרה הנטען, מזכיר את שמו של המבקש ואף מציג את תמונתו וטוען כי המבקש היה מעורב במקרה של המתה בקלות דעת ורצח לצורך גניבת נכסים. הכותרת של אותו סרטון ושל סרטון נוסף ברשת היוטיוב היא: "פרשה מזעזעת המתה בקלות הדעת/רצח משחפת סמל...." (שגיאת כתיב במקור ו.ג.). המשיב הפיץ סרטון נוסף של ביקורו במקום עבודתו של המבקש. הסרטון כלל כתוביות שונות ומשתנות ובין היתר נכתב: "אבירהם טל פעיל תשובה צדק חברתי מגיע אל המשרד של סוני השם של המנכ"ל מעורב בפרשייה מאוד מזעזעת".
19. כמו כן, המבקש צירף לבקשתו תמונה שהפיץ המשיב בקבוצות הוואצאפ בה נראית אשתו של המבקש עם הכיתוב "...שותפה לרצח אונס שוד למידע..." וכן דוגמאות מההודעות ששלח המשיב, בין היתר, לבני משפחתו של המבקש. באחת ההודעות שנשלחו על ידי המשיב, כינה המשיב את המבקש פדופיל ורוצח.
20. לטענת המבקש מעשיו של המשיב, לרבות הסרטונים המופצים על ידו ברשתות החברתיות ובקבוצות הוואצאפ מטרידים אותו ואת בני משפחתו, פוגעים בשלוות חייהם ובשמו הטוב, בעוד המשיב דוחה את טענות המבקש להטרדה ולטענתו מדובר בפעולות שכל מטרתן לחקור את הנסיבות שהובילו לפטירתה של המנוחה, לרבות חשד למעורבות המבקש, בני משפחתו וגורמים נוספים ברצח והמתה בקלות דעת.

21. לאחר שעיינתי בבקשה על נספחיה ובתגובה, צפיתי בסרטונים, שקלתי את טענות הצדדים והתרשמתי מעדותם, באתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להתקבל. אפרט להלן.
22. מכלול המעשים של המשיב כפי שפורט לעיל ואשר למעשה המשיב אינו מתכחש להם, סגנונם של הפרסומים נגד המבקש ואשתו, תוכנם הבוטה, הכינויים בהם כינה המשיב את המבקש "רוצח", "פדופיל" ואת אשתו "שותפה לרצח אונס שוד" ותדירות הפצת הפרסומים לרבות, החזרה על הפצת אותם סרטונים ברשתות החברתיות השונות, מובילים למסקנה כי מדובר בהטרדה הפוגעת פגיעה ממשית בשלוות חייהם של המבקש ומשפחתו, בפרטיותו ובשמו הטוב. לצד זאת, הצהרת המשיב כי בכוונתו להמשיך להפיץ פרסומים בעניינו של המבקש (ראו עמוד 5 לפרוטוקול שורות 18 - 19 ועמוד 6 שורה 26) הינה בגדר איום עתידי לכך שהמשיב מתכוון לשוב ולפגוע בשלוות חייהם של המבקש ואשתו ובפרטיותם, כך שבענייננו מתקיימים שני היסודות הקבועים בסעיף 2(א) לחוק למניעת הטרדה, הן שהמשיב ביצע הטרדה בעבר כלפי המבקש והן קיומם של נסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו ובפרטיותו של המבקש ומכאן יש לראות במעשיו של המשיב כבאים בגדר "הטרדה מאיימת". (ראו גלי רון, צווי הרחקה במשפט האזרחי 149 (2019)).
23. טענותיו של המשיב ולפיהן הפרסומים בעניינו של המבקש הם חלק מתחקיר אשר כל מטרתו לחקור את הנסיבות שהובילו לפטירתה של המנוחה, לרבות חשד למעורבות המבקש ובני משפחתו וכי הוא וחברים נוספים בארגון פנו למבקש לשם קבלת גרסתו לטענות המועלות נגדו ולא מתוך מטרה להטרידו, אינן מתיישבות עם האמירות הבוטות נגד המבקש ואשתו, אופן הצגת הדברים והפצתם הרחבה ברשתות החברתיות ובקבוצות הוואצאפ והחזרה על הפצת אותם פרסומים וסרטונים.
24. איני מקבל את טענת המשיב ולפיה ככל שהמבקש סבור כי פורסמו עליו אמירות פוגעניות אזי ההליך המשפטי הנכון הוא תביעה לפי חוק איסור לשון הרע, זאת מן הטעם כי טענותיו של המבקש בהליך זה ממוקדות לעניין ההטרדה שבפרסום והפגיעה בשלוות חייו ובפרטיותו. בעניין זה אציין כי המבקש ציין מפורשות בעדותו כי תחילה חשב להתעלם ממעשיו של המשיב על אף הפרסומים הפוגעניים, אולם לאחר שהמשיב המשיך בהפצת הסרטונים הוא החליט להגיש את בקשתו בהתאם לחוק למניעת הטרדה (ראו פרוטוקול מתאריך 14.9.25, עמוד 1 שורות 17 - 21).
- לעניין ההבחנה בין התכליות של ההגנה מפני הטרדה מאיימת לבין התכליות של דיני לשון הרע, ראו עניין פרייס הנ"ל, שם נקבע:

" הפסיקה החילה את החוק על הטרדות שמקורן בפרסומים ברשתות חברתיות (למשל ה"ט (שלום ת"א) 4236-02-17-12-73665 גלובל קורייר אקספרס בע"מ נ' דרורי [פורסם בנבו] (17.1.2021); ה"ט (שלום קר') 4236-02-17-12-73665 שכתב נ' זינאטי [פורסם בנבו] (26.6.2017)). לנוכח תכלית החוק, ברי כי לא כל פרסום הפוגע בשמו הטוב או בשלוות חייו של אדם יבוא בגדר "הטרדה מאיימת". יש למתוח את קו הגבול בין פרסום לשון הרע, אשר אף שעלול לפגוע, לעתים באופן אנוש, בשמו הטוב של אדם, להכפישו ולעשותו ללעג ולקלס בעיני הבריות, אין הוא בא בגדר הטרדה מאיימת, לבין פרסום הנושא אופי מאיים ומטריד עד שיש מקום לאסור אותו בצו מכוח חוק מניעת הטרדה מאיימת. על קו גבול זה עמד בית משפט השלום בראשון לציון (השופטת כ' בן אליעזר) בקבעו: "הכלל צריך להיות כי הטרדה באמצעות פרסומים בלבד לא תיחשב כהטרדה שחוק מניעת הטרדה מאיימת חל עליה. דומני, כי על מנת שתחצה ההטרדה באמצעות פרסומים את גבולם של דיני לשון הרע ותיכנס להיכלול של חוק מניעת ההטרדה המאיימת, יש להיווכח כי מדובר בפרסומים רבים, חוזרים ונשנים, בתדירות גבוהה, כך שהצטברותם ומידת האינטנסיביות שלהם גורמת לפגיעה של ממש ביכולתו של הנפגע לקיים שגרת חיים תקינה. במצב דברים כזה, עובר מרכז הכובד של ההתנהגות העוולתית לכאורה מן הפרסום המכפיש כשלעצמו, אל האובססיות שבחזרה על הפרסומים פעמים רבות ובאמצעים שונים, עד כדי פגיעה בשלוות חייו של הנפגע. בנסיבות כאלו, עוד אין מדובר באיזון ה'רגיל' של דיני לשון הרע, בין שמו הטוב של הנפגע לבין חופש הביטוי של המפרסם, שכן לצד שמו הטוב של הנפגע, מצטרפת גם זכותו לקיים שגרת חיים תקינה במרחב הפרטי שלו ללא הפרעה בלתי לגיטימית. אין די בפרסום מכפיש סתם, ואף לא ברצף של פרסומים מכפישים, כדי להצדיק תחולתו של חוק הטרדה מאיימת. ריבוי הפרסומים, תדירותם והאינטנסיביות שלהם צריכים ללמד על כך שמדובר במי ששם לעצמו כמטרה לשבש את שגרת חייו התקינה של הנפגע, והפרסומים אינם אלא אמצעי בידיו במטרה זו. לפיכך, נראה לי כי פרסומים חוזרים ונשנים, בתדירות גבוהה, בקבוצות שונות ובתפוצה רחבה, יכולים להיחשב כהטרדה מאיימת המצדיקה גם הוצאת צו. בהקשר זה נראה כי הכמות והתדירות יכולות להפוך לאיכות, שכן אינני סבורה, כי פרסומים מטרידים, רבים חוזרים ונשנים במדיות שונות באים במסגרת מימוש לגיטימי של חופש הביטוי, ולפיכך יכול ויצדיקו מתן צו הטרדה מאיימת, וזאת בשל הפגיעה הקשה הטמונה בהם בשלוות חייו של המבקש [...]" (ה"ט (שלום ראשל"צ) 8252-06-17 עזרא נ' מישוריס [פורסם בנבו] (23.6.2017)).

25. המשיב אינו חולק כאמור על כך שהסרטונים שהופצו על ידו ואשר בהם ייחס למבקש ולאשתו מעשים חמורים הופצו גם בקבוצות וואצאפ וברשתות החברתיות השונות (יוטיוב, פייסבוק, טלגרם) (ראו עמוד 5 שורה 19). מהסרטונים ומההודעות שנשלחו על ידי המשיב, ניתן להתרשם כי מדובר במסע הכפשה נגד המבקש ואשתו בהובלתו של המשיב ממניעים לא ברורים והרושם הוא כי המשיב משתמש ברשתות החברתיות ככלי להפעלת לחץ על המבקש ואשתו.

26. מותר לערוך תחקירים ולפרסמם ואף להשמיע ביקורת ברשתות החברתיות, אולם אין למשיב את הזכות להשתמש ברשתות החברתיות ככלי לפעילות מטרידה נגד המבקש ואשתו במסווה של פרסום תחקיר ומימוש זכותו לחופש הביטוי ובעניין זה יפים דבריו של כבוד השופט טל חבקין בעניין פרייס הנ"ל: "חופש הביטוי אינו חופש השיסוי. אין הוא מתיר לפגוע בפרטיות ובשם הטוב באופן חוזר ונשנה המשבש את שגרת החיים לצורך השמעת דברי ביקורת".

27. התנהלותו של המשיב כפי שתוארה לעיל, מעידה על רדיפה אובססיבית אחרי המבקש ולא בחשיפה תמימה של ממצאי התחקיר הנטען.
28. מבלי להביע עמדה לעניין אמיתות המעשים שמייחס המשיב למבקש ולאשתו ונוכח מספר הפרסומים והפצתם הרחבה בדרכים מגוונות, ברשתות החברתיות השונות ובקבוצות הוואצאפ, התרשמתי כי המשיב שם לעצמו מטרה לשבש את שגרת חייו של המבקש ושל משפחתו ולפגוע בשלוות חייהם.
29. גם אם המשיב משוכנע בצדקת דרכו ואף באמיתות המעשים שמייחס למבקש ולאשתו, אין הדבר מצדיק את הדרך בה בחר שכן הזכות לחופש הביטוי אינה יכולה לשמש אצטלה לפעילות מטרידה הפוגעת בשלוות חייהם של המבקש ובני משפחתו (ראו רע"א 6861/22 יוספה ברק טמיר נ' ד"ר שרון אלרעי פרייס (נבו 31.10.2022)), שכן גם למבקש ובני משפחתו, הזכות לחיים שלווים ולשגרת חיים תקינה ללא הפרעות בלתי לגיטימיות וכי ערכים אלה מצדיקים בנסיבות המתאימות הגבלת חופש הביטוי.
- סוף דבר
30. לאור האמור לעיל, שוכנעתי כי פרסומי המשיב ומכלול מעשיו, עולים כדי הטרדה מאיימת הפוגעת בשלוות חייהם של המבקש ובני משפחתו ובפרטיותם וכי יש בסיס סביר להניח כי המשיב יחזור על מעשיו בעתיד.
31. על כן, ניתן בזאת צו מניעת הטרדה מאיימת האוסר על המשיב, בין במישרין ובין בעקיפין, בין במפורש ובין במשתמע כדלקמן:
- 31.1 להטריד את המבקש או מי מבני משפחתו בכל דרך ובכל מקום; בכלל זה נאסר על המשיב לפרסם או להפיץ פרסומים, סרטונים, הודעות, ברשתות החברתיות או בכל דרך אחרת, בעניינים שעלו במסגרת ההליך;
- 31.2 ליצור עם המבקש או מי מבני משפחתו כל קשר בעל פה, בכתב, או בכל אמצעי אחר, לרבות בטלפון הסלולארי;
- 31.3 לבלוש אחר המבקש או מי מבני משפחתו, לארוב להם, להתחקות אחר תנועותיהם או מעשיהם או לפגוע בפרטיותם בכל דרך אחרת, לרבות במקום עבודת המבקש.
32. תוקף הצו עד לתאריך 14.2.2026.
33. בנסיבות העניין, כל צד יישא בהוצאותיו.
- ניתנה היום, ג' תשרי תשפ"ו, 25 ספטמבר 2025, בהעדר הצדדים.